WAARHEEN?

‘s-Hertogenbosch tegen het licht gehouden

ELLE WERNERS

a sister is someone

who knows all about you

Titel: WAARHEEN?

Ondertitel: ‘Den Bosch tegen het licht gehouden’

Auteur: Elle Werners

Uitgeverij: Bookmundo

NUR: 306

Publicatiedatum: 13 november 2025

Motto: Oud ’s-Hertogenbosch

De toegevoegde citaten zijn afkomstig uit de bundel ’s-Hertogenboek

Uitgegeven in opdracht van Adr. Heinen/ 1985

Algehele verzorging: Coen Free

(Titel + eerste strofe / een kleine willekeurige selectie)

Afkomstig uit een bundeltje dat werd uitgegeven in een oplage van 800 genummerde exemplaren.

Ik ben in het bezit van nummer 515.

© P. Brenninkmeijer-Werners

ELLUF
ELLUF

—

- Op de elfde van de elfde in 1944 werd er in ons gezin een kindje geboren. Den Bosch was zojuist bevrijd.
- De baby's uit die periode hadden te maken met grote tekorten. Ze leden aan ernstige voedingsstoornissen. Het ziekenhuis lag vol met deze pasgeborenen. Toen mijn zus drie maanden was zag ze er uit als een kindje van drie weken. 'Neem ze maar mee naar huis', zeiden ze daar. 'Dan kan ze thuis sterven'. Met een theelepeltje suikerwater per uur is ze erdoor gesleept. Een vechtertje!
- De elfde van de elfde blijft in onze familie een speciale dag.
- Eugénietje werd 63 jaar oud.
-
- Op 11-11-1955 werd ze 11
- Op 11-11-1966 werd ze 22
- Op 11-11-1977 werd ze 33
- Op 11-11-1988 werd ze 44
- Op 11-11-1999 werd ze 55…

In 2008 overleed ze plotseling door de val van een trap.

Op weg naar school

De stad een wereldje op zich.

Vol gezellige drukte, zelden rustig,

Een man met viool, fluit of gitaar,

Niets is uitzonderlijk, ’t kan allemaal daar.

Karin van Baast

Op de facebook-pagina ‘Oud ’s-Hertogenbosch’ las ik de volgende tekst :

‘Er zijn van die foto’s die meer vertellen dan duizend woorden. Neem nu de Pensmarkt, begin jaren zestig. Een zee van mensen , zo dicht opeengepakt dat men in de volksmond zei: ge kunt over de koppen lopen.

De lucht lijkt dik van rook en verwachting. Je hoort bijna de trommels, het koper, het schorre gelach van mannen met jenever in hun jaszak en vrouwen die hun hakken verliezen op de keien.

Het is carnaval in ’s-Hertogenbosch, een tijd dat de optocht nog dwars door de Pensmarkt trok, alsof de stad zelf even zijn longen openzette.

De nieuwe V&D moest nog gebouwd worden, en op de plek waar later de etalages zouden schitteren, stonden houten wanden met plakkaten.

Tussen de bouwplanken door ruik je nog de geur van nat karton en bier, van wollen jassen die te lang aan de regen waren blootgesteld.’

‘Er zit iets weemoedigs in dat beeld. Een stad aan de vooravond van verandering. Nog ongeschminkt, nog niet aan de commercie overgeleverd. Daar, op die overvolle Pensmarkt, zie je het hart van ’s-Hertogenbosch kloppen. Rauw, warm. En ongepolijst.